

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

6. VELIKONOČNA NEDELJA - nedelja turizma - 22. maj 2022

Praznik prvega svetega obhajila

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: + Jožefa in Anton Barborič

Ponedeljek: 23. 5. 2022

Servul (Socerb) Tržaški, mučenec - prošnji dan

Ob 7.00: prošnja maša za Orle

Ob 18.30: + Stane Podržaj, po namenu Lojzeta Nebec z družino

Torek: 24. 5. 2022

Marija, Pomočnica kristjanov - Marija Pomagaj - prošnji dan

Ob 7.00: prošnja maša za Lavrico

Ob 18.30: + babi Slavica, po namenu vnukov Petra, Tadeja in Davida

Sreda: 25. 5. 2022

Beda Častitljivi, duhovnik, cerkveni učitelj - prošnji dan

Ob 7.00: prošnja maša za Rudnik

Ob 18.30: + Alojz Dremelj, obletna

Četrtek: 26. 5. 2022

GOSPODOV VNEBOHOD

Filip Neri, duhovnik

Ob 10.00: + Drago Jamnik in Darjan Jamnik, obletna

Ob 18.30: za Simono in Saša Jager, ob 10. obletnici poroke

Petek: 27. 5. 2022

Alojzij Grozde, mučenec

Ob 18.30: + Mihaela Dremelj, obletna

Sobota: 28. 5. 2022

German Pariški, škof

Ob 18.30: + Frančišek Majerič, obletna

7. VELIKONOČNA NEDELJA - 29. maj 2022

nedelja sredstev družbenega obveščanja; Maksim Emonski, škof

Ob 8.00: + starši Franc in Jožefa Jager

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja

Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 22. do 29. maja 2022

NAŠA VERA JE POT

Pot k Obhajilu in pot od Obhajila ven. Pot, ki jo majhni in veliki, mladi in stari hodimo skupaj. Lahko zaupamo: Jezus, h kateremu na poti smo, nam prihaja naproti in nas spremlja.

Zato prav vsi župljani vabljeni, da skupaj s prvoobhajanci praznujemo njihov praznik prvega svetega Obhajila, ki je torej naš skupni praznik.

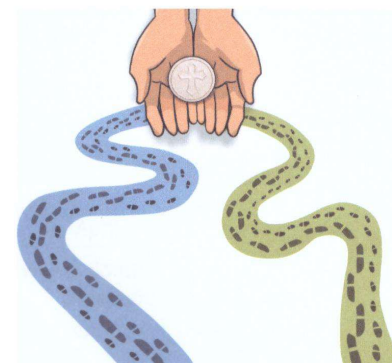
Na ta dan naj bi vsi potrdili svojo vero, poživili svojo pripadnost Jezusu, zvestobo in ljubezen.

Znova naj bi prevzeli delež svoje odgovornosti pri verski vzgoji našega mladega rodu, se pravi za prihodnost naše župnije.

Znova naj bi preverili svojo istovetnost: biti kristjan, pripadati Cerkvi ter biti v njej navzoč in dejaven. Kajti pripadati Jezusu pomeni, nanj pogosto misliti, se z njim pri maši in sicer v molitvi pogovarjati, ga razveseljevati s tem, da delamo dobro, da ga ne žalostimo z grehi, da se obnašamo kot se spodobi za njegovega učenca.

Skupaj z našimi prvoobhajanci se moramo tudi mi vprašati: Kaj moram storiti, da se bo Jezus v meni dobro počutil, da bo rad prebival pri meni? Ob vsem, kar delamo ali govorimo, moramo preverjati sami sebe: "Ali je Jezus s tem zadovoljen? Ali je Jezus z mano zadovoljen?"

Jezus pravi: "Jaz sem kruh življenja. Če ne jeste tega kruha, nimate življenja v sebi". V Obhajilu prejmemo Jezusa kot kruh življenja. On mora biti hrana za našo dušo. Naše telo prejme moč z vsakdanjim kruhom, naša duša pa z molitvijo, Božjo besedo in svetim Obhajilom. Če telo nima hrane, hira in nazadnje umre. Če duša ne prejema duhovne hrane, se oddaljuje od Boga in daje prostor grehu. Po svetem Obhajilu nas Jezus hrani s svojo resnico in svetostjo. Želi, da bi mu bili vedno bolj podobni, da bi ljubili kakor on ljubi. Daje nam moč, da bi zmogli premagovati zlo in delati dobro. Jezus je za vse nas življenjsko pomemben in vedno bolj ga bomo potrebovali. Če bomo Jezusu ostali zvesti vse svoje življenje, bomo spoznali in izkusili, kaj pomeni prava sreča! Bodimo našim otrokom v tem zgled, da bi jih ohranili v Jezusovi ljubezni in v naši župniji.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; GSM: 041/515 030; Splet: www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

✿ **Pred nami so prošnji dnevi pred praznikom Gospodovega vnebohoda.** Že od nekdaj obstajajo verni ljudje, ki so veliko bolj živeli povezani z naravo, čutili so in priznavali odvisnost od Boga ter potrebo, da ga nemočni pred neurjem, pozebo, sušo, točo in drugimi naravnimi nesrečami prosijo za varstvo - mi pa še vedno pred nevarno nalezljivo boleznijo koronavirusom, ki prizadene ene bolj, druge manj, nekater tudi smrtno. Za te namene lepo vabljeni k prošnjim mašam, ki bodo za vse tri kraje naše župnije: Orle, Lavrico in Rudnik ob 7. uri zjutraj. Gotovo se zavedate, kako smo vsi odvisni od Božjega varstva in blagoslova za dobro letino, tako vas pričakujemo pri prošnjih mašah.

✿ **V četrtek, 26. maja, praznujemo Gospodov vnebohod.** Maša bo dopoldne ob 10. uri in zvečer ob 18.30 s šmarnicami. Veroučenci 5. in 6. razreda naj ta cerkveni praznik namesto k verouku pridejo skupaj s svojimi straši k maši. Spoštovanje praznikov, ki ga pokažemo z udeležbo pri maši, govori za našo vero ali pa nevero.

✿ **Ob slovesnem praznovanju Marije pomočnice na Rakovniku** bo že **v soboto, 28. maja**, ob 20. uri maša pri lurški kapeli. Somaševanje bo vodil spiritual v škofijskem semenišču g. Gregor Celestina. **V nedeljo, 29. maja**, bo osrednja slovesnost: ob 15. uri sveta maša in nato procesija s kipom Marije pomočnice. Slavje bo vodil murskosoboški škof g. Peter Štumpf, ki bo tudi blagoslovil prenovljeno cesto in trg pred cerkvijo. Praznovanje se bo sklenilo z evharističnim blagoslovom v cerkvi Marije pomočnice. Njeni častilci, lepo vabljeni!

✿ **Današnja nedelja je za našo župnijo zopet praznična, dan prvega svetega Obhajila.** Vsi smo veseli nove generacije mladih kristjanov, ki so potrebni za prihodnost naše župnije. Zato jim čestitamo in želimo, da Jezusu ostanejo zvesti. On jih bo v tej cerkvi vsako nedeljo in vsak praznik pričakoval, da pridejo na srečanje z Njim.

S svojimi molitvami lahko vplivamo na Boga

Bog se zaradi naših molitev pusti omehčati. Kristjani ne verujemo v Boga, ki bi enkrat za vselej zacementiral zgodovino sveta in se v teku te zgodovine ne da nič spremeniti. Ampak verujemo v osebnega Boga, s katerim lahko govorimo in od njega pričakujemo odgovor. Ta osebni Bog, ki živi z nami, trpi in se bori, želi spoznati naše potrebe in zato lahko vedno upamo in zaupamo, da jih bo izpolnil. Čisto konkretne. Kakršne imamo na prošnje dneve. Kakor dobri straši ne izpolnijo otroku vseh njegovih želja, ker boljše vedo od njega, tako tudi Bog. On odgovori na vsako našo molitev tako, kakor je za nas dobro in koristno. Molitev je stvar globokega zaupanja v dobro Božjo voljo, in kadar je ta drugačna in je ne razume, ne preneha moliti in prositi, tudi zato, ker se zaveda, da brez Boga vendar ne gre!

“Bog je videl vse, kar je naredil, in glej, bilo je zelo dobro” (1 Mz 1,31). Tako se zaključijo poročila o stvarjenju. Ta planet ni breznamenski proizvod naključja. Mogočna Božja volja želi življenje in ga je ustvarila z jasnim namenom - iz nič. Življenjski prostor in polnost življenja v njem je ovrednoteno kot “zelo dobro” od Boga samega. Človeku je zaupana

zemlja in življenje na njej kot “dobro stvarstvo” - z jasnim naročilom: *“Bodita rodovitna in množita se”* in *“gospodujta ribam v morju in pticam na nebu ter vsem živalim, ki se gibljejo po zemlji.”* (1 Mz 1,28).

Komaj katero svetopisemsko naročilo so ljudje tako vseobsežno izpolnili kot to. Medtem je zemljo napolnilo okoli osem milijard ljudi in gospodovanje nad živalmi in rastlinami ima že dolgo industrijski obseg. Za svetopisemsko poročilo o stvarjenju je nepredstavljivo, da bi upravljanje z rastlinami in živalmi in človekova rodovitnost na koncu lahko vodila v ogrožanje stvarstva.

Obilje življenja, v katerem živimo ljudje in smo od njega odvisni, je že zdavnaj masivno ogroženo od “krone stvarstva”. Zavedajmo se, da imamo to dostojanstvo samo znotraj stvarstva, čigar del smo. Na prošnje dni molimo tudi za ljubezen do stvarstva.

NEBESA SO TAM, KJER JE BOG

“Bog ni tam, kjer so nebesa, ampak so nebesa tam, kjer je Bog”. Ta citat nemškega evangeličanskega teologa 20. stoletja Gerharda Ebelinga zakličimo apostolu na sliki. Ni ti treba gledati v nebo, da bi odkril Boga. Na upodobitvi izrezljanega oltarja uporabi apostol očala, da bi dogajanje mogel bolje videti. Ampak *“Bog ni tam, kjer so nebesa, ampak so nebesa tam, kjer je Bog”*. Toda ali pomaga ta stavek apostolu? Pomaga meni? Kje je potem Bog, če ni v nebesih? Morda pa ima apostol prav, če bi rad z očali bolj jasno in natančno videl? Kajti ni tako lahko prepoznati Boga sredi med nami. Kjer so nebesa, kje je Bog?

Sv. Terezija iz Lisieuxa (1873-1897) je enkrat na Kristusov vnebohod rekla: *“Moja nebesa se bodo zgodila na zemlji. Moja nebesa hočem preživeti tako, da delam dobro na zemlji”*. Tako preprosto je - za Terezijo - doživeti nebesa. Delati dobro. Ne nekaj izrednega, ampak nekaj vsakdanjega, kar nam je pogosto tako težko. Boga ljubiti v majhnih stvareh. Tako je morda dobro, da ima apostol očala, da ne bi teh majhnih stvari, ki jih tako hitro spregledamo, izgubil izpred oči. Vendar pa gleda v napačno smer. Pogledati mora navzdol, tja, kjer so ljudje, ki jim pogosto slabo gre, kjer je stvarstvo, ki z njimi vred “vzdihuje in trpi porodne bolečine”. Nebesa so tam, kjer so si ljudje človeški, človeški do vsega stvarstva. *“Kjer dobrota je, ljubezen, tam prebiva Bog”*, isto izrazi naša popevka. Podobno je spesnil Wilhelm Willms: *“Veš, kje so nebesa, ne tako visoko tam zgoraj. Reci DA tebi in meni. Povzdignjen si”*. To za zaljubljenca ni novost, vendar pesnik ni mislil samo nanje, ampak na temeljni DA drug drugemu, ko si pomagamo in smo solidarni z vsemi živimi bitji. Potem ostanemo nebesom na sledi. Boljše rečeno z Jezusovimi besedami: *“Če me kdo ljubi, se bo držal moje besede, in moj Oče ga bo ljubil; prišla bova k njemu in prebivala pri njem”*. ...

Vse to lepo zveni, čeprav je tudi težko živeti. Gotovo pa ta vodoravni vidik vnebohoda ne pove temeljnega. Dopolni ga Janezov pogled v nebo: *“Ko odidem in vam pripravim prostor, bom spet prišel in vas vzel k sebi, da boste tudi vi tam, kjer sem jaz”*. In: *“Prosil bom Očeta, in dal vam bo drugega Tolažnika, Duha resnice”*, da nas bo spomnil vsega, kar je potrebno za naš vnebohod.